

NIEUWSBRIEF 12 - maart 2014 - St. Humanitaire Hulp Syrië

Syrische lente?

Als je vanuit de stad Gaziantep naar het vliegveld rijdt, moet je afslaan bij een rotonde. Ga je daar rechtdoor dan kom je in Aleppo uit. Steeds als ik langs dat punt kom denk ik: hoe lang zal het nog duren voordat ik hier weer rechtdoor kan rijden?

Hoeveel urgenter is die vraag voor al die gevluchte Syriërs? Ik heb een comfortabel huis met kranen waar naar behoefte warm of koud water uitkomt, zoveel als ik wil, met altijd elektriciteit, om de hoek een supermarkt die vol ligt met veel meer dan ik nodig heb.....en als ik een dokter nodig heb hoef ik me geen zorgen te maken of ik er een zal vinden voordat het te laat is. Heb je in Syrië serieuze klachten, dan moet je eerst in Turkije zien te komen.

Al 3 jaren duurt dit leven voor de gewone burgers in Syrië. Een directeur van Human Rights Watch vatte deze onmenselijke oorlog tegen vreedzame burgers als volgt samen: "The tactics of the Syrian Government are making life as miserable as possible for the people and the children are the biggest losers."

In Aleppo blijven de bommen vallen. In de afgelopen 3 weken zijn **700** bommen op Aleppo gevallen! Wie nu nog in het door de oppositie bezette deel van de stad blijft, wacht straks de hongerdood? De stroom vluchtelingen wordt groter en groter: **175.000** mensen zijn in die 3 weken naar Turkije gevlucht – 300 families zijn er in "onze" regio bijgekomen die dringend hulp nodig hebben.

Inmiddels helpt onze organisatie in Noord-Syrië 34 dorpen met een totale bevolking van 120.000 mensen, waarvan meer dan 50% vluchteling. De Amerikaanse hulporganisatie waar contacten mee zijn, doet wat ze kan. Zijn door onze mensen op het kantoor in Turkije alle papieren in orde gemaakt, de contracten gesloten, dan is het de vraag wanneer de vrachtwagens kunnen komen. En zijn die eenmaal aangekomen bij het plaatselijke kantoor, dan moeten 4000 matrassen, 100 tenten, voedselpakketten en hygiënepakketten bij de noodlijdende families, verspreid over al die dorpen, gebracht worden en liever vandaag dan morgen want er wordt al zolang op gewacht.

Ik kon vorige week € 10.000,- meenemen voor onze hulporganisatie in Syrië dankzij alle gulle gevers op de kerstmarkten in december, de kerstcollectes, de aanwezigen bij het fantastische concert met het Canto Ostinato, gegeven door Kees Wieringa eind januari, alle donateurs en niet te vergeten de premie van De Wilde Ganzen. Veel dank!

Er wordt goed werk mee tot stand gebracht: Ido, mijn partner is er trots op dat het in "onze" regio gelukt is om in januari alle scholen weer te openen. Een timmerman is schoolbankjes aan het maken. Schilderwerk wordt in gang gezet. Sanitaire voorzieningen zullen verbeterd worden. Boeken en schriften worden aangeschaft. Er is melkpoeder voor de kinderen gekocht.

Een enthousiaste groep leraren is aan de slag gegaan en bereidt nu examens voor opdat kinderen door kunnen stromen naar hogescholen in Turkije. En er is al een plan gemaakt om tijdens de gebruikelijke 3 maanden zomerstop, de scholen open te houden en zomercursussen te houden voor de kinderen die veel achterstand hebben opgelopen. Zo houden ze structuur in hun dagen, kunnen elkaar steunen en spijkeren ook nog hun kennis bij.

Frappant is wel dat op de middelbare scholen de klassen vol zitten met meisjes. Oudere jongens moeten helpen om nog een beetje geld binnen te halen voor de familie en werken dus her en der maar de meisjes worden naar school gestuurd.

Het is bizar wat oorlog teweeg brengt, vanuit meerdere perspectieven: in Gaziantep is het "booming business": er wordt een nieuwe landingsbaan aangelegd op het vliegveld, in de stad schieten hotels en conferentiecentra als paddestoelen uit de grond terwijl 50 km. verderop de oorlog steeds wreder vormen aanneemt. Als Ido naar Gaziantep komt passeert hij tenminste 10 checkpoints. Bij een daarvan staan 2 blonde jongens met helblauwe ogen: een Duitser en een Zweed, van ISIS (een extremistische groepering): ze vertrappen zijn sigaretten waar hij bijstaat: verboden waar. Gelukkig hebben ze niet naar zijn paspoort gevraagd: heb je teveel banden met het westen, dan kan je dat letterlijk je kop kosten.

Afleiding en humor is heel noodzakelijk in deze omstandigheden: Ido heeft inmiddels op YouTube bijna alle films van Charly Chaplin gezien, de enige films waar hij naar kan kijken. Ik zie hoe moeilijk het is de moed er in te houden.....dat is het hier, hoe is het daar?

Zie voor enkele foto's van de jongste reis: www.humanitairehulpsyrie.nl

Daar kunt u zich voor het scholenproject aanmelden als donateur of wens- en kunstkaarten bestellen waarvan de opbrengst bestemd is voor het scholenproject.

Blijf aan de zo zwaar getroffen Syriërs denken en blijf helpen. Het is zo hard nodig!

Namens het bestuur van de Stichting Humanitaire Hulp Syrië
Trui Bolscher

Voor giften: Triodosbank NL33TRIO 0781 3627 68 tnv St. Humanitaire Hulp Syrie

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, meld u dan af via: <mailto:humanitairehulpsyrie@gmail.com>

melkpoeder gekregen

schoolklas

matrassen bezorgen

vernietigd ziekenhuis in Aleppo